
Bhringikrita Shiva Kshama Stotram

——
भृङ्गीकृतशिवक्षमास्तोत्रम्

——
Document Information

Text title : Bhringikrita Shivakshamastotram from Shivarahasa

File name : bhRingikRitashivastotram.itx

Category : shiva, stotra, shivarahasya

Location : doc_shiva

Author : Traditional

Transliterated by : DPD

Proofread by : DPD, Ruma Dewan

Description-comments : shrIshivarahasyam | shivAkhyah chaturthAMshaH | adhyAyaH 10 | 154
||

Latest update : August 17, 2023

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

August 17, 2023

sanskritdocuments.org

Bhringikrita Shiva Kshama Stotram

भृङ्गीकृतशिवक्षमास्तोत्रम्

(शिवरडस्थान्तर्गते)

स्कन्दः —

दृष्टां देवीं तदा वीक्ष्य भृङ्गिः साम्बं मलेश्वरम् ।
तुष्टाव देव्या देवेशं स भृङ्गी विनयात् सदा ॥ १ ॥

भृङ्गी —

--

कूरं दृष्टतमं विनष्टमनसं ब्रष्टं शठं निष्ठुरं
निर्लज्जं कृपाणं कृतघ्नमशुचिं बह्वाशनं लिंसकम् ।
आशापाशशतप्रबन्धमनसं दृष्ठीर्तिभाजं जडं
कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ २ ॥

क्षुद्रं दुर्भगमल्पसत्वमलसं भग्नप्रतं रागिणं
भीरुं ऽम्बिकपक्षमं व्यसनिनं पापात्मकं सूयकम् ।
आधिव्याधिनिपीडितं जडधियं सदृभिः सदा निन्दितं
कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ ३ ॥

मूर्खं बालमतिं स्वधर्मरहितं धर्मार्थहीनं भलं
कामान्धं क्षणिकं तदर्थनपरं दौःशील्यजन्मस्थलम् ।
सर्वलुब्धमसत्यनिष्ठमधमं प्रज्ञायशोवर्जितं
कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ ४ ॥

आकाङ्क्षाशयमार्यवृत्तिविभुषं क्षीणं गुरुद्वेषिणं
धूर्तं दुर्गुणमत्यशुद्धदृढयं सर्वत्र सन्देहिनम् ।
दीनं पापरतं समस्तविषयेष्वासक्तमन्यायिनं
कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ ५ ॥

स्वप्नेऽप्युत्तमगन्धपुष्पनिकरैरीशार्यनावर्जितं
ध्यानध्येयविचारणाविरहितं तुच्छं सदोच्छृङ्खलम् ।

दारिद्र्यास्पदमात्मवैरिवशगं तापत्रयस्यास्पदं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ ६ ॥

मायाग्रस्तसमस्तवृत्तिकुशलं सत्सङ्गविद्वेषिणं

दुःसङ्गप्रियमप्रतिष्ठवचनं कामातुरं तस्करम् ।

शैवज्ञानपराङ्गमुष्णं भलजनव्यापारपारं गतं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ ७ ॥

दुर्मर्यादमतिप्रवृद्धजरसं (रजसं) सद्भृत्तिसेवारिपुं

सद्धर्मादिसमुत्सुके गुरुजने मान्येषु यात्युद्धतम् ।

शिष्टानिष्टकरं क्रियापरिचयितं दृष्टप्रतुष्टिपदं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ ८ ॥

कर्माद्विस्तृत्तिकारणं परमहानिन्द्याकरं निन्दितं लुण्ठकं

पतितं विपर्ययगतस्वान्तं सदा यायकम् ।

वैकल्यापगतं सुकार्यनिययं सर्वापदां सञ्चयं

(वैकल्यापगताशुकार्यनिययं सर्वापदां सञ्चयं)

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ ९ ॥

कृत्याकृत्यविचारवर्जितमतिं प्रात्यं मडाकातरं

दुर्बुद्धिं मदपानमत्सरधियं दूर्वृत्तवृत्त्याश्रयम् ।

मिथ्याज्ञानिनमात्मात्मकएकमलं लोकत्रये निन्दितं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ १० ॥

दुष्कर्मप्रयथप्रमिन्नदृष्टयं क्लेशैश्च सम्पिडितं

थार्वाकं कुमतिं कुशीलमनसं कार्पाण्यजन्मस्थलम् ।

भार्यापुत्रगृहादिसक्तमनसं गाभ्मीर्यधैर्यद्विषं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ ११ ॥

आत्मज्ञानविहीनमात्मविमुष्णं सर्वात्मभावद्विषं

संकल्पैर्बहुभिर्विभिन्नदृष्टयं द्वैतप्रसक्तं सदा ।

मर्मस्थिद्वयनं कठोरदृष्टयं मित्रद्रुलं क्षुद्रकं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ १२ ॥

चित्तक्षोभकरं कलत्रदृष्टयं शङ्कापदं लोलुपं

सारासारविचारहीनमनसं नीयडियं नीरसम् ।

मत्तोन्मत्तनिदृष्टदृष्टयरितं शोच्यं वृथालापिनं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाडि माम् ॥ १३ ॥

सत्यत्यागदयाक्षमाशमदमाधर्थांनभिज्ञानकं

द्वेवब्राह्मणगोत्रजातितिथिपितृज्ञानात्मकापूजनम् ।

विश्वस्तोष्यपकारवग्यनपरैर्मैत्रीपरं दृर्जयं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाडि माम् ॥ १४ ॥

मत्वाऽधर्ममतिं कदर्थनपरं को मत्समोऽस्मिन्

भवेदित्येवं बभुजल्पिनं कुवपुषं पापाश्रितं राक्षसम् ।

दृष्ट्वा दृष्टसुभेषाणं तव मदात्यक्त्वा शिवाराधनं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाडि माम् ॥ १५ ॥

दुष्पूरस्वककुक्षिपूरणपरं भारं भुवः केवलं

दासीमेपभरस्वभावमपटुं सम्माननाभाजनम् ।

रिक्तं बालमदीर्घसुत्रिणमलं दृश्यव्यभूतं सतां

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाडि माम् ॥ १६ ॥

मार्जारभुवुकश्चकुक्कुटकपिडोऽाभिवृत्तिं सदा

तीर्थध्वांक्षमनर्थकम्पिनि छिते सन्तापिनं दुःसहम् ।

त्यक्तोपायमपायकङ्क्षिणमलोऽशुद्धप्रियं यापलं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाडि माम् ॥ १७ ॥

अस्पृश्यं विकलं कर्दयमण्डिलैः दौषैः स्वकीर्यैतं

पापिष्ठे विषयेषु सक्तमनसं त्याज्यं विवादास्पदम् ।

चिन्ताशोकपरीतयेतसमलं सर्वाशुभानां पदं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाडि माम् ॥ १८ ॥

अत्यावेशनमुत्तमस्थितिमतां सत्याग्निनां नास्तिकं

रन्म्रान्वेषणमन्धमूकबधिरं शम्भोस्तु विश्वात्मनः ।

माळात्त्यश्रवणस्तुतिक्षाणविधौ माडेश्वरावत्सलं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाडि माम् ॥ १९ ॥

भ्रष्टं सर्वजुगुप्सितं परडितव्याघातिनं तामसं सम्भ्रान्तं

थपलं विचारविडितव्यापारविद्वेषणम् ।

शम्भो त्वत्पदभक्तिहीनमनसं मूढं समात्मद्विषं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाडि माम् ॥ २० ॥

दोषावासमतिं प्रमादितमतिं क्षुत्तृञ्ज्वराभ्यर्दितं

स्वप्नेऽप्यत्र परोपकाररहितं सर्वाहितं दुर्बलम् ।

लोके सत्पारिधायनिन्दितमडाद्गुणप्रदिकेन्द्रियं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ २१ ॥

किं वाया बहुविस्तरैश्च भगवन् मत्सन्निभो भूतले

भूतो नास्ति विभो भविष्यति पुमान्निर्भाग्ययूडामणिः ।

तस्मादीदृशमात्मवञ्चनपरं त्रैलोक्यरक्षामणे

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ २२ ॥

सर्वश्रेष्ठगुणैकभाजनमहो सर्वोत्तमेषूत्तमं

सङ्ख्येयार्थगुणैकभाजनमलं कष्टातिकष्टप्रियम् ।

श्रीकाश्रीकमतेन्द्रियस्य वशगं निःसंशयं सङ्गिनं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ २३ ॥

विद्यमूत्रकिमिमांसशोणितमयं मेदोऽस्थिमज्जात्मकं

दुर्गन्धैकनिधिं जरापरिगतं वातादिदोषास्यदम् ।

दृष्ट्वाऽपि स्वकलेवरं कृशमयं तवारिक्तं पशुं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ २४ ॥

विष्ठाविष्टकुञ्जन्तुनिष्ठमशुचिं स्वाभाव्यतो नश्वरं

कुष्ठक्षौण्ड्यविषूचिकाञ्ज्वरशिरः शूलादिवेगास्पदम् ।

ज्ञात्वाऽपि स्वशरीरमत्र तु सदा सम्प्रीतियुक्तं पशुं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ २५ ॥

स्वात्माधारतया स्थितां निजतनुं बाल्ये तथा यौवने

वृद्धत्वेऽपि बहुप्रकारविद्वृत्तिं प्राप्तां समीक्ष्यापि य ।

तत्रात्मन्यतिरागिणं त्वयि कृते स्वान्यानुरक्तं पशुं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ २६ ॥

देलं क्षालनलेपनादिविधिना संस्पृश्य योग्यार्थवत्

छिन्नं क्लिन्नमहाप्राणं नवमुषं नित्यं स्रवन्तं मलम् ।

तं दृष्ट्वाऽप्यतिरागिणं य नरके नूनं सरागं पशुं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ २७ ॥

लोकेऽत्यन्तपवित्रतामुपगतं यत्पञ्चगव्यादिकं

तद्देहोत्थकङ्कास्थिरोमरुधिरस्नाय्वादिसंस्पर्शतः ।

स्थादेवाशुचि तद्विबुध्य य सदा तद्देहसक्तं पशुं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ २८ ॥

स्वस्थार्युनिययस्य मध्यत षमौ नित्यं निशावासरौ

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु स्थितिमतः स्वल्पायुषः भाण्डकम् ।

गच्छतावदबुद्ध्य य स्वछितसत्कर्मण्यरक्तं पशुं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ २९ ॥

सर्पिःभाण्डपयोमधुप्रभृतिकं त्यक्तवा तृणान्यपि गौः

यद्दृशाश्चतशात्मवोक्तमडिमानन्दानपेक्षं सदा ।

शम्भो वैषथिके सुभेडतिविरसे तुच्छेऽतिसक्तं पशुं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ ३० ॥

धूमे कुङ्कुमगन्धकाङ्क्षिणामखी तोयार्थिनं वा मरौ

तैलान्वेषिणामश्रूतणानियये मैत्र्यर्थिनं दुर्जने ।

दुर्बुद्धिं त्रिगुणात्मके मलनिधौ क्षेत्रे सुभेप्सुं पशुं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ ३१ ॥

देवानामपि मारुतस्य य विभो गम्यं न यत्तत्र तु

स्वैरे गच्छति मे मनो नहि तदा शितं तवाङ्घ्रिद्वये ।

धर्तुस्तथ्य नियन्तुमुथ्यसुभदो नैवासमर्थं पशुं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ ३२ ॥

वेदेष्यणिलैर्मडेश बडुशो वेदान्तशास्त्रादिभिः

व्यापि शिन्मय अक षश्वर षति प्रोक्ते त्वयि त्वत्पदे ।

शितं धर्तुमशक्तमात्मवचनैः व्यापारडीनं पशुं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ ३३ ॥

ज्ञानाज्ञानदयादयाशमदमासंभोडमोडानतिष्यात्यष्याति

भयाभयासुभसुभाडिसामनस्तुष्टयः ।

भूतनां भवदाज्ञयैव विधिना नित्यं भवन्ति ध्रुवं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ ३४ ॥

भावाभावभवाभवामृतविषासत्सत्समस्ता क्रिया

दिव्यत्वं य निरामयत्वनिणिलाभीष्टार्थसम्पत्तयः ।

भूतानां भवद्विच्छयैव भगवन् जायन्त एवानिशं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाहि माम् ॥ ३५ ॥

योगैश्वर्यसमस्तदानपरता श्रद्धात्मभक्तिर्दृढा

वैराग्यं परमं मडेश परमे धर्मे मतिश्चारुता ।

भूतानां भवतः प्रसादत धमे जायन्त अेव ध्रुवं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाडि माम् ॥ ३६ ॥

नालं यालयितुं तृणं य पवनः शम्भो त्वदाज्ञां विना

दग्धुं तं न समर्थ अेव हुतभुक्शक्रोऽपि नो प्रजतः ।

शक्तः छेतुमपि प्रभो जगदिदं सर्वं त्वदाज्ञावशं

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाडि माम् ॥ ३७ ॥

शित्तं येतयते मनश्च सकलं सङ्ख्ययत्याज्ञया

सर्वार्थानभिमन्यते ननु मडादेवाज्ञयाऽलङ्कृतिः ।

स्वे स्वे त्विन्द्रियवर्ग अेव विषयेच्छास्ते तवैवाज्ञया

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाडि माम् ॥ ३८ ॥

ब्रह्मा सृष्टिकरो डरिः स्थितिकरो रुद्रस्तु कालात्मकः

संडर्ता जगतं श्रियं जनयति श्रीयुग्मविधां पुमान् ।

गायत्री य तवाज्ञयैव नरकान्सन्तारयत्याश्रितान्

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाडि माम् ॥ ३९ ॥

वायुर्वाति तवाज्ञया शशिरवी नित्यं जगद्भासकौ

आडारं पयते य दुक्षिसदने वल्लिः सड प्राणिनाम् ।

देवानां वडतीव डव्यमऽपि यः पाकं करोत्यत्ति यः

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाडि माम् ॥ ४० ॥

भूतान्याप धडाज्ञयैव भवतः सञ्जवयन्ति प्रभो वाया

वाग्विपुलं ददाति जगतां यत्तेभिलं पुत्रभः ।

भूतानामवकाशदं त्रिजगतां शीतोष्णशङ्कास्पदः

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाडि माम् ॥ ४१ ॥

सेन्द्राः सर्वसुरासुरादय धड त्वय्छासने संस्थिताः

ब्रह्माण्डानि धडात्मवस्तुनि परे सन्धारकाः सन्ततम् ।

त्रैलोक्यानुगतानपीड सुबडूयाज्ञावशादेव ते

कारुण्याकर भोः पितः पशुपते दोषाकरं पाडि माम् ॥ ४२ ॥

डर्तासौ मडदादिकं प्रङ्कृतिरप्याज्ञावशा ते विभो

કાલશ્ચ પ્રકૃતિઃ પુરુઃ પુરુષ ઇત્યેતત્રયં સર્વદા ।
શમ્ભો દેવ ભવ ત્વમેવ ચ તથા ભૂતં ભવિષ્યદ્ભવં
કારુણ્યાકર ભોઃ પિતઃ પશુપતે દોષાકરં પાહિ મામ્ ॥ ૪૩ ॥

ત્વયોપરિ તમો ધૃતં તવ મહાબ્ધિલીલાથર્થમેવ
ત્વયોન્નતિપ્રેરણાયૈવ તે તસ્ય વિષયેષ્વત્ર પ્રવૃતં જગત્ ।
તાપશ્ચાપિ રવેઃ સમસ્તજગતાં દુઃખાર્તિહારિન પ્રભો
કારુણ્યાકર ભોઃ પિતઃ પશુપતે દોષાકરં પાહિ મામ્ ॥ ૪૪ ॥

બન્ધચ્છેદવિધૌ ત્વમેવ ભુવનેષ્વેકઃ સમર્થો ભવેઃ
ત્વં પાશૈર્ભવબન્ધમેતદખિલં કર્મચ્છલેનાપિ ચ ।
શમ્ભો ત્વાં શરણાગતં કરુણ્યા ત્વં શકુરો યેન વા
કારુણ્યાકર ભોઃ પિતઃ પશુપતે દોષાકરં પાહિ મામ્ ॥ ૪૫ ॥

મહામુર્તે મહાદેવ ત્વન્મૂર્તૌ સર્વદેવતાઃ ।
યથા બીજાકુરોત્પત્તિઃ તથેદં ત્વચ્યવસ્થિતમ્ ॥ ૪૬ ॥

જગજ્જાલમિદં શમ્ભો સસુરાસુરમાનુષમ્ ।
નિત્ય નિર્માય નીરૂપ ધુરન્ધર સુનિર્મલમ્ ॥ ૪૭ ॥

મનોવાયાં સુદૂરાત્મન્ પરમેશ નમોઽસ્તુ તે ।
ત્વત્તઃ સર્વં ત્વયા સર્વં ત્વં સર્વં સર્વગોઽસિ ચ ॥ ૪૮ ॥

નમસ્તે દેવદેવેશ સર્વકારણકારણ ।
કર્તવ્ય ચ દયા દિને કરુણાકર શકુર ॥ ૪૯ ॥

સર્વાપરાધં મે દેવ ક્ષમસ્વ જગતાં પતે ।
તવ રૂપં જગચ્છમ્ભો અષ્ટમૂર્તિરનીશ્વરઃ ॥ ૫૦ ॥

પિતા ત્વમેવ ભગવન્ માતા સાક્ષાદુમા યતઃ ।
ક્ષમસ્વાગો મમેદ નીં બહુનોક્તેન કિં પ્રભો ॥ ૫૧ ॥

ત્વયિ ભક્તિં મહાદેવ દૃઢાં દેહિ મૃડાવ્યય ॥ ૫૨ ॥

--

સ્કન્દઃ —

ઇત્યુક્તાં મુનિવચનસ્તુતિં મહેશઃ
શ્રુત્વા યાગકુમારિકાયુતો હરસ્તમ્ ।
દત્વા રૂપમપારદિવ્યગણપસ્યેન્દ્રાધિપત્યં દદૌ

तेनैवोत्तमसद्ब्रह्मविज्ञेन विहरतैवासमौवौ शिवः ॥ ५३ ॥

यस्त्वेतच्छृणुयात् पठेन शम्भोः

स्तव्यानां परमः स्तवोऽयमीशतुष्ट्यै ।

सोऽन्ते थाप्यचिरेण भृङ्गितुल्यः

पादाब्जे परमेश्वरस्य युक्तभृङ्गः ॥ ५४ ॥

॥ एति शिवरहस्यान्तर्गते शिवाभ्ये भृङ्गीकृतशिवक्षमास्तोत्रं सपूर्णम् ॥

- ॥ श्रीशिवरहस्यम् । शिवाभ्यः चतुर्थांशः । अध्यायः १० । १-५४ ॥

- .. shrIshivarahasyam . shivAkhyah chaturthAMshaH . adhyAyaH 10 . 1-54 ..

Notes:

Mahāmuni Bhṛṅgī भृङ्गमुनि भृङ्गी (who had avoided circumambulation of Devī देवी in favour of Śiva शिव) on being advised by Devī देवी about the oneness of Śiva शिव and Herself; expresses his remorsefulness. He beseeches Śiva Paśupati शिव पशुपति to show compassion as a Father, and pardon him for his misconduct that arose due to his ignorance.

Encoded by DPD

Proofread by DPD, Ruma Dewan

——
Bhringikrita Shiva Kshama Stotram

pdf was typeset on August 17, 2023

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

